

Rijkswaterstaat Corporate Dienst
Griffoenlaan 2
3526LA Utrecht
Postbus 2232
3500GE Utrecht
T.a.v. mr. [REDACTED] contactpersoon

Datum: 15-06-2020

Onderwerp: Aanvulling bezwaargronden

Geachte mevrouw [REDACTED]

Hierbij de aanvulling van de bezwaargronden tegen het besluit van 19 maart 2020 met als kenmerk RWS-2020/14299 (Vof [REDACTED] en [REDACTED]) en het besluit van 19 maart 2020 met kenmerk RWS-2020/14295 (Vof [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]).

Al jaren wordt het de vissers moeilijker gemaakt om hun bedrijf gezond te kunnen voortzetten. Richtlijnen en steeds veranderende wet en regelgeving zorgen ervoor dat het voor de vissers steeds moeilijk wordt om het hoofd boven water te houden.

Als we kijken naar de werken van Rijkswaterstaat (RWS) dan zitten ook hier voor de vissers vele verplichtingen aan vast. Zo dient vistuig verwijderd te worden wanneer dat wordt aangegeven en zolang dat wordt aangegeven, vissers dienen zich immers te houden aan de gemaakte afspraken en de wet en regelgeving. Het wordt echter pas echt lastig als ook aan RWS wordt gevraagd zich te houden aan de geldende regels en de gemaakte afspraken.

Het lijkt voor de hand te liggen dat wanneer er fuiken verwijderd moeten worden dat op deze plaats geen vis meer wordt gevangen. Ook is het goed voor te stellen dat er kosten zijn aan het verwijderen van fuiken en palen en ook aan het wederom terugzetten hiervan. Na de werkzaamheden zijn er over het algemeen veranderingen in het gebied en op de plaatsen waarop de fuiken gezet mogen worden. Er is sprake van na ijl effect schade. Deze schade is van tevoren niet altijd te overzien en openbaard zich nadat de werkzaamheden zijn voltooid.

Bij het verplicht verwijderen van fuiken is er daarom ook per definitie sprake van schade. De vis welke voorgaande jaren wel werd gevangen is dit jaar niet gevangen. Al voor 1998 is dit alom geaccepteerd en heeft dit in 1998 geleid tot forfaitaire regeling "procedureregeling voor waterstaatswerken" van 1998. (bijlage 1) Dit om lastige en lange procedures te voorkomen. Lastige procedures zoals de Beleidsregel

Nadeelcompensatie Infrastructuur en Milieu. Met opzet is er toentertijd al gekozen om het voor de vissers makkelijker te maken en is een duidelijke niet Multi-interpretabele regeling tot stand gekomen.

De gesprekken en vergaderingen over de werkzaamheden onder andere aan de houtribdijk zijn al gestart in 2015. Vanaf toen is al door dhr. ██████ gewezen op de schade die veroorzaakt gaat worden door deze werkzaamheden. Hij heeft ruim voor aanvang van de werkzaamheden aangegeven dat hij en de andere vissers recht hebben op een voorschot voor de komende schade. Dit voorschot moet worden gebaseerd op de forfaitaire regeling “procedureregeling voor waterstaatswerken” van 1998. Meerdere malen is aangegeven dat men onderzoek ging verrichten naar deze regeling en dat het krijgen van een voorschot inderdaad tot de mogelijkheden behoort.

Bovenstaande in ogenschouw genomen lijkt het een simpele zaak. Er zijn werkzaamheden geweest welke vallen binnen de forfaitaire regeling. Het bedrag van een verloren fuikenplaats is vastgesteld door het LEI op ██████ n, dit is later geïndexeerd en vastgesteld in 2004 op ██████ euro. (*bijlage 2*) Een nieuwe indexatie voor 2020 moet hier nog op plaats vinden.

In casus zou het gaan om het aantal fuiken keer het forfaitaire bedrag, vervolgens zou er voor de overige schade de Beleidsregel Nadeelcompensatie Infrastructuur en Milieu ingezet kunnen worden. Dit is hoe het ook altijd geregeld is. Dit blijkt ook uit de nadeelcompensatie welke al eerder vergoed is geweest aan ██████ in 2010 (*bijlage 3*)

Hoe simpel kan het zijn.

Echter in de loop van de jaren, vanaf de start in 2015 blijkt bij RWS niemand iets af te weten van een forfaitaire regeling. Tijdens overleggen en zitting bij een klachtencommissie is zelfs door medewerkers het bestaan van de regeling ter discussie zijn gesteld. Hiervan zijn verslagen in ons bezit welke dit bevestigen. (*bijlage 4 pagina 3 laatste alinea van verslag hoorcommissie*) De indruk werd gewekt dat de vissers deze regeling zouden verzinnen. Ondanks dat aan de hand van betaalde voorschotten door RWS en uiteindelijke betaling van de nadeelcompensatie kon aangetoond worden dat er een forfaitaire regeling bestaat. Snel daarna hebben wij de bestaande regeling ook weer in ons bezit gekregen. Dit hebben we kenbaar gemaakt bij zowel de adviescommissie, medewerkers RWS, RVO en LNV.

Nadat men geconfronteerd werd met de bestaande regeling werd het al snel over een andere boeg gegooid.

De forfaitaire regeling “procedureregeling voor waterstaatswerken” van 1998 is nooit formeel vastgesteld, reactie van RWS (*bijlage 5*). De regeling is verouderd en dus niet meer van toepassing, volgens het RVO. (*bijlage 6, pagina 3 laatste twee alinea's, brief van 16 april 2020*)

Hierop hebben wij een reactie geschreven welke hier is bijgevoegd. (bijlage 7) De essentie uit onze reactie was de volgende:

“ Uit uw schrijven kan ik constateren dat u van mening bent dat de forfaitaire regeling van 1998 niet van toepassing is omdat deze niet meer actueel zou zijn. Wij zouden graag stukken van u ontvangen waaruit blijkt dat deze regeling is ingetrokken dan wel op een andere manier niet meer van toepassing is verklaard. Tot op heden is deze regeling nog steeds toegepast in geval van schade door werkzaamheden van RWS. Wij kunnen uw mening wel delen dat het noodzakelijk is om deze regeling te actualiseren, Hiervoor zijn in 2004 de eerste stappen onder nomen en is er wel geïndexeerd. De regeling van 1998 is tot stand gekomen in overleg met RWS, LNV en de Nederlandse Vissersbond. Deze partijen raden wij aan om weer om de tafel te gaan. Wij voegen hier nog aan toe dat het feit dat een regeling, welke al langere tijd bestaat, niet opeens zijn werking verliest puur om het feit dat het een oudere regeling is. Dit zou leiden tot rechtsonzekerheid en is in gevallen ook o.a. in strijd met de redelijk en billijkheid. Het is daarbij ook niet zo dat de Beleidsregel Nadeelcompensatie Infrastructuur en Milieu 2014, deze regeling vervangt. Beide regelingen bestaan al lange tijd naast elkaar, alleen is het zo dat de Beleidsregel Nadeelcompensatie is geactualiseerd. In de regelgeving zelf is dan ook opgenomen wanneer welke regeling van kracht is.”

Wij hebben hierop nooit enige reactie gekregen.

Ondanks dit alles zijn wij gedwongen om mee te werken aan de schadecommissie ingesteld volgens de Beleidsregel Nadeelcompensatie Infrastructuur en Milieu. Wanneer er niet meegewerkt zou worden aan de schadecommissie zou er geen schadevergoeding uitgekeerd worden. Meerdere keren is ons gevraagd of we ons verzoek wilde intrekken op het moment dat wij wederom aangaven schadevergoeding te willen ontvangen volgens de forfaitaire regeling. Omdat op dat moment de forfaitaire regeling niet in ons bezit was zagen wij geen enkele uitweg dan meewerken aan deze commissie.

Ons bezwaar is hierdoor onder andere gericht op het feit dat wij van begin af aan hebben aangegeven dat wij een beroep doen op de forfaitaire regeling “procedureregeling voor waterstaatswerken” van 1998. Wij hebben tot op heden nog geen enkel zinnig antwoord gekregen waarom onze zaak niet behandeld zou worden volgens deze regeling. Diverse redenen worden aangedragen. Redenen als: de regeling bestaat niet, de regeling is nooit vastgesteld en tot uiteindelijk; de regeling is verouderd. Niemand lijkt te weten wat de huidige status van de regeling is, terwijl RWS hem zelf altijd heeft toegepast. (Bijlage 8). Uit documentatie blijkt wel dat men in 2005 heeft getracht om tot een nieuwe bepaling van het forfaitaire bedrag te komen. Echter verder dan een voornemen is dit niet gekomen. (Bijlage 9.)

Daarnaast zijn wij het ook niet eens met de berekening van het schadebedrag. Hierop hebben wij gereageerd met het indienen van een zienswijze. Onze zienswijze is echter nooit serieus meegenomen in het uiteindelijke definitieve rapport van de adviescommissie van RWS. Wij missen onze zienswijze dan ook in het overzicht van de documenten op basis waarvan het primaire besluit genomen is. Wij voegen onze zienswijze hier nogmaals toe als bijlage (*bijlage 10*)

Wij kunnen niet anders concluderen dan dat de forfaitaire regeling op dit moment nog de huidige geldende regeling is met betrekking tot schade veroorzaakt door werkzaamheden van RWS. Uit niets blijkt dat forfaitaire regeling “procedureregeling voor waterstaatswerken” van 1998 nooit is vastgesteld. Hij is in het verleden altijd erkent en toegepast door RWS. Ook kan niet de conclusie getrokken worden dat alleen vanwege het feit dat de regeling dateert uit 1998, hij niet meer van toepassing zou zijn. Het niet toepassen van deze regeling is in strijd met de rechtszekerheid en in casus ook zeker in strijd met de redelijkheid en billijkheid.

Wij willen u dan ook verzoeken om ons verzoek voor schadevergoeding opnieuw te beoordelen en hierbij de forfaitaire regeling “procedureregeling voor waterstaatswerken” van 1998 in acht te nemen. Voor schade welke niet gecompenseerd kan worden door deze regeling zouden wij graag zien dat alsnog over deze overige schade de Beleidsregel Nadeelcompensatie Infrastructuur en Milieu toegepast wordt.